DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 9 lutego 1953 **Nr 3/3 gm/** Poz. 6 — 7

TREŚĆ:

6

OKÓLNIK

z dnia 31 stycznia 1953 r.
w sprawie umorzenia nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, dotyczącego nieruchomości opuszczonych.
Nr PM. 16339/5/52

Organy finansowe II instancji nadsyłają ostatnio do Ministerstwa Finansów indywidualne wnioski w sprawie umorzenia nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, dotyczącego nieruchomości opuszczonych. W związku z tym Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zgodnie z przepisami § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z tytułu regulacji niektórych zobowiązań pieniężnych (Monitor Polski Nr A-34, poz. 495), podlega umorzeniu nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego, dotyczący nieruchomości opuszczonych, znajdujących się w zarządzie władz urzędów, instytucji i zakładów państwowych oraz podmiotów gospodarki uspołecznionej. Ponieważ jest to generalne umorzenie, przeto wydawanie w tych sprawach indywidualnych decyzji umorzeniowych jest zbędne. Wymieniony podatek powinien być odpisany z urzędu przez organy finansowe I instancji w oparciu o przepisy § 2 powołanego zarządzenia.

Przed dokonaniem odpisu należy ustalić, czy nieruchomość jest opuszczona w rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 z późniejszymi zmianami) oraz czy nie ma zastosowania przepis § 1 ust. 2 pkt 2 powołanego zarządzenia, to jest, czy właściciel nieruchomości nie złożył wniosku o jej zwrot. Okoliczności te ustalają zgodnie z ich zakresem działania właściwe organy likwidacyjne. Odpowiedni dowód powinien być dołączony do akt wymiarowych.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia przy tym, że w związku z przepisem § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 1952 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych grup podatników oraz niektórych kategorii zobowiązań pieniężnych od nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych (Monitor Polski Nr A-56, poz. 870) w przypadku, gdy tylko część nieruchomości, obciążonej hipoteką, stanowi majątek opuszczony, odpisaniu podlega nie cała kwota podatku, lecz tylko ta jego stosunkowa część, która przypada na ten majątek opuszczony.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

7

OKÓLNIK

z dnia 5 lutego 1953 r.
w sprawie wymiaru świadczeń w naturze za rok 1953.
Nr PW. 150/3/53

Świadczenia w naturze mają poważne znaczenie w ogólnej gospodarce narodowej jako jeden ze środków realizacji zadań planów narodowych.

Właściwe i w odpowiednim czasie wykorzystanie tego środka winno być stałą troską prezydiów terenowych rad narodowych. Doświadczenia jednak z roku 1952 wskazują, że nie wszystkie prezydia terenowych rad narodowych doceniają w pełni znaczenie tego środka, a prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych w dalszym ciągu jeszcze ze znacznym opóźnieniem dokonują wymiaru świadczeń w naturze, przez co hamują wykonywanie we właściwym czasie zaplanowanych robót, prowadzonych przy pomocy wymierzonych świadczeń.

W celu uniknięcia opóźnień i dokonania wymiaru świadczeń za 1953 r. w jednolitym terminie Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuję:

1. Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych — wydziały podatków wiejskich za pośrednictwem powiatowych wydziałów podatków wiejskich niezwłocznie zaopatrzą prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych w potrzebne druki wymiarowe — księgę wymiaru i wykonania świadczeń w naturze, nakazy dostarczenia świadczeń i kontrolę świadczeń dla sołtysów. Druki wymiarowe zobowiązała się dostarczyć wojewódzkim wydziałom podatków wiejskich Centrala Wydawnicza Druków w Warszawie najpóźniej do dnia 25 stycznia 1953 r. według rozdzielnika Ministerstwa Finansów. W razie niedostarczenia wyżej wymienionych druków przez C.W.D. w Warszawie względnie Drukarnię C. W. D. we Wrocławiu — wojewódzkie wydziały podatków wiejskich winny niezwłocznie powiadomić o tym Ministerstwo Finansów — Departament Podatków Wiejskich.
2. Prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych po otrzymaniu druków wymiarowych niezwłocznie przystąpią do czynności wymiarowych świadczeń w naturze za rok 1953, organizując prace z takim wyliczeniem, aby wymiar świadczeń został zakończony do dnia 10 marca 1953 r.
3. Wymiaru świadczeń w naturze należy dokonać w oparciu o następujące przepisy:
   a) dekretu z dnia 30.VI.1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Nr 38, poz. 284),
   b) uchwały Nr 395 Rady Ministrów z dnia 30.VI.1951 r. w sprawie określenia zakresu obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne państwowych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr A-66, poz. 863),
   c) rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia równowartości dniówek pracy niewykwalifikowanej i dniówek używania środków przewozowych w ramach świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne. Tekst tego rozporządzenia zostanie ogłoszony w Dzienniku Ustaw
   d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1952 r. w sprawie ulg dla członków rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej w podatku gruntowym oraz w wykonywaniu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Nr 11, poz. 70),
   e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1952 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne zespołów uprawowych, utworzonych z mało i średniorolnych chłopów w celu zagospodarowania odłogów i innych niezagospodarowanych użytków rolnych oraz osób objętych państwową akcją osiedleńczą w roku 1952 (Dz. U. Nr 32, poz. 220),
   f) okólnika z dnia 7.VII.52 r. w sprawie ulg dla członków rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej w podatku gruntowym oraz w wykonaniu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 12/9 gm., poz. 38),
   g) uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej dotyczącej określenie najwyższej dopuszczalnej ilości dniówek świadczeń w naturze (do odpracowania) w ciągu roku łącznie z czasem przeznaczonym na wykonanie świadczeń w ramach pomocy sąsiedzkiej przy odbudowie wsi oraz wynikających z przepisów o ochronie przeciwpożarowej (art. 9 ust. 1 i 2 dekretu).
4. Roczna wysokość świadczeń w naturze za 1953 r. wynosi:
   1) dla gospodarstw rolnych:
      a) indywidualnych,
      b) spółdzielni produkcyjnych
   — 3% przychodowości przyjętej za podstawę do wymiaru podatku gruntowego za 1952 r. (art. 11, ust. 1 pkt 1, lit. a), po uwzględnieniu zmian przychodowości wpro-

wadzonych prawomocnymi decyzjami na skutek odwołań podatników za 1952 r.

2) dla gruntów niezabudowanych, nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego — od 1 do 5 dniówek według ustalenia prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej (art. 11, ust. 1 pkt 2, lit. a),

3) dla budynków niezwiązanych z gospodarstwem rolnym po odliczeniu 3-ch izb mieszkalnych — 1 dniówkę od każdych następnych 2-ch izb mieszkalnych lub 1 dniówkę od każdej izby użytkowej (niemieszkalnej, np. sklepu, składu, warsztatu itp. — art. 11, ust. 1 pkt 2, lit. b — 1 i 2),

Sprawa norm dla przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i usługowych oraz osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia w celach zarobkowych zostanie wyjaśniona dodatkowo.

W stosunku do państwowych gospodarstw rolnych wymiar świadczeń w naturze może być dokonany tylko w gminach do wysokości 1% przychodowości przyjętej za podstawę do wymiaru podatku gruntowego za 1952 r. i jedynie w przypadku, gdy roboty przynoszą tym gospodarstwom bezpośrednie korzyści gospodarcze oraz gdy roboty te nie mogą być wykonane za pomocą dniówek pracy niewykwalifikowanej, przypadających od indywidualnych gospodarstw rolnych (par. 1 ust. 1 i 2 uchwały Nr 395 Rady Ministrów z dn. 30.6.51 r.).

5. Prace wymiarowe należy rozpocząć od wpisania do księgi wymiaru i wykonania świadczeń w naturze wszystkich osób podlegających w myśl postanowień art. 5 dekretu obowiązkowi świadczeń w naturze z podziałem na kategorie wymienione w **pkt 6 i 7** niniejszego okólnika. Wpisu dokonuje się przez wypełnienie rubryk 1 — 3 księgi wymiaru i wykonania świadczeń w naturze, które zawierają dane o osobie zobowiązanego i o podstawie wymiaru.

Wypełnienie dalszych rubryk księgi wymiaru i wykonania świadczeń w naturze nastąpi po ogłoszeniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3 lit. c, określającego równowartość dniówki. W międzyczasie należy wypełnić druki nakazów dostarczenia świadczeń w naturze w części dotyczącej nazwiska i imienia podatnika, adresu i podstawy wymiaru oraz wypełnić nazwiskami druk kontroli świadczeń w naturze dla sołtysa.

6. W m. st. Warszawie i m. Łodzi oraz w miastach stanowiących powiaty wpisaniu do księgi wymiaru i wykonania świadczeń w naturze podlegają w myśl art. 3 dekretu tylko posiadacze (użytkownicy) gospodarstw rolnych — z podziałem tylko na dwie kategorie: 1) gospodarstwa indywidualne i 2) spółdzielnie produkcyjne, gdyż państwowe gospodarstwa rolne w miastach nie podlegają obowiązkowi świadczeń w naturze.

7. W gminach należy wpisać do wspomnianej księgi osoby fizyczne i prawne oraz masy spadkowe obowiązane do świadczeń z podziałem na 5 kategorii zobowiązanych do świadczeń (podatników), a mianowicie:

z rejestru wymiarowego podatku gruntowego za rok 1952:

1) właścicieli lub posiadaczy (użytkowników) gospodarstw rolnych indywidualnych,
2) spółdzielnie produkcyjne,
3) państwowe gospodarstwa rolne, jeżeli zostały pociągnięte do obowiązku świadczeń w naturze zgodnie z § 1 nchwały Nr 395 Rady Ministrów z dnia 30.VI.1951 r. w sprawie określenia zakresu obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne państwowych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr A-66 poz. 863).
4) właścicieli lub posiadaczy (użytkowników) gruntów

z kart kontowych podatku od nieruchomości,

niezabudowanych nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych oraz właścicieli lub posiadaczy budynków niezwiązanych z gospodarstwem rolnym,

z wykazów osób, które wykupiły karty rejestracyjne na rok 1953;

5) właścicieli lub posiadaczy (użytkowników) przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i usługowych oraz osoby wykonujące zajęcia zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia o celach zarobkowych, które podlegają podatkowi obrotowemu.

W miastach niestanowiących powiatów wpisowi do ksiąg podlegają zobowiązaniu do świadczeń (podatnicy), wymienieni w pkt 1, 2, 4 i 5.

8. Imienne wykazy osób, które uzyskały karty rejestracyjne na rok 1953, bądź którym z urzędu przypisano należność za karty rejestracyjne za rok 1953 z wymienieniem opłaty za karty oraz adresów, powinny sporządzić i przesłać prezydiom gminnych (miejskich) rad narodowych — wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych w terminie do dnia 25 lutego 1953 r. Gdyby wydziały te nie sporządziły i nie przesłały tych wykazów wymienionym prezydiom w podanym terminie, wydziały podatków wiejskich prezydiów powiatowych rad narodowych spowodują ich sporządzenie i dopilnują wysłania niezwłocznie prezydiom gminnych (miejskich) rad narodowych.

9. Wpisanie kategorii podatników do księgi wymiaru i wykonania świadczeń w naturze następuje wg kolejności podanej w pkt 6 wzgl. 7 z zachowaniem jedynie odstępu między kategoriami na szerokość 2-ch pozycji księgi, które będą służyć do podliczenia rubryk każdej kategorii.

Natomiast kolejna numeracja pozycji biegnie w księdze przez wszystkie kategorie podatników, a więc odmiennie jak w latach ubiegłych.

10. Wpisując do księgi wymiaru i wykonania świadczeń w naturze osoby podlegające obowiązkowi świadczeń należy:

— w rubr. 1 — podać w liczniku kolejny numer dla zobowiązanego, a w mianowniku właściwy numer (pozycję) rejestru wymiarowego podatku gruntowego z 1953 r., względnie karty kontowej podatku od nieruchomości za rok 1953, bądź wykazu osób, które wykupiły karty rejestracyjne na rok 1953,

— w rubr. 2 — wpisać nazwisko i imię (nazwę) oraz adres zobowiązanego,

— w rubr. 3 — wpisać podstawę wymiaru świadczeń w naturze, którą stanowi dla właścicieli lub posiadaczy (użytkowników):

a) gospodarstw rolnych — podstawa opodatkowania (przychodowość) w podatku gruntowym, ustalona z ich gospodarstwa rolnego za rok podatkowy 1952, po uwzględnieniu prawomocnych decyzji wydanych na skutek odwołań podatników i sprostowań po wymiarze pod. grunt. za 1952 r.,

b) gruntów niezabudowanych nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego — obszar gruntu niezabudowanego,

c) budynków nie związanych z gospodarstwem rolnym — ilość i rodzaj izb wymienionych w art. 11 ust. 1 pkt 2, lit. b dekretu,

d) przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i usługowych oraz dla osób wykonujących zajęcia zawodowe i wszelkie zatrudnienia o celach zarobkowych — wysokość opłaty za kartę rejestracyjną za rok 1953,

Te same podstawy wymiaru świadczeń wpisuje się również, gdy powyższe składniki majątkowe wchodzą w skład masy spadkowej.

— rubryki 4-ej i następnych nie należy wypełniać do czasu otrzymania dodatkowych wyjaśnień.

11. Nadmienia się, że w przypadku, gdy obszar gospodarstwa rolnego uległ w 1953 r. zwiększeniu lub zmniejszeniu w porównaniu z rokiem 1952, wówczas okoliczność ta powinna być uwzględniona w wymiarze świadczeń w naturze na rok 1953.

W takich przypadkach należy dla celów wymiaru świadczeń w naturze na rok 1953 obliczyć przychodowość za rok 1952 od obszaru przyjętego do opodatkowania podatkiem gruntowym w 1953, stosując przy tym normy przychodowości obowiązujące w roku 1952.

Dyrektor Departamentu E. Murdzeński

Redakcja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr. 70-412-2400/2 w N.B.P. Oddział Warszawa - Praga.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,50

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14987. 4-B-10350.-20.000.